

mojaga uus fets need neieid oleid
elanud. Sa Lõnse pälwani wäib
igal fuil fwaerf, kui xena waga
ilma on. Kaigi järwe põhjas
ilus mojafü wäha, need on rattut
fett walla fawta aga, ei ole
illmas fugewa wae püraff
wäimalin.

(Paremää jut.)

IV.

Angeras ja ufs.

Wana jumalal olud juba köid
maa ilma walluistimise ja
elulamad ning linnud inimise
walitjuse alla fiske faldute.
— Aga üks hängega loom olud
wana ifa (jumala) meelst wäga
melin, ta ei rõõbanud mitte
rakugi, ei merepe eija metta,
ei püwakale eija madalikusse, ta
olud ka nii fugewa köia, ei rõõbanud
füüa eija foomata jätä. Wana
jumalal olud hea nõu wallis
mis see fugewa loo waga
teha tuleb? —

Wana jumal rõõdunud mööda miffe
ja maie, wäimass, juktunud na
karja poisi fimeid, kui see just
parajast ole tule ääris kartulid
küpfetanud. Wana palli peaga ifa
(wana jumal) istunud karja poisi
fimeid tule ääre maha, karja
pois amud talle na küpfetud kartulid.
Wana ifa olud fimeid mures, ei
taktud mitte furtaitgi fupus
pista, Eija karja pois jada teadus
et see fugewa palli habenege
wanase wana jumal ifa ole
olud. Karja pois küpfineid, mis
täl wiga olla? Wanase hadanus
xinelema, et tema olla see maa
ilma looja ning teija olud,
kõik loomad ja asjad olla tema
tegemine olud, ehk küll ka
mitmes kohas, mitte wassa
wana iluuse kaduuse ja tige-
duse läbi olla teise küja ja
näs faanud, kui nad just
olefid pidanud olema. — Aga
fissi olla weel praegus
üks aruta raske ofi teda